

ning, saaledes som det ogsaa nu er sket ved denne Kommissions Nedsættelse og gennem dens Arbejde.

Det er ofte fra Højres Side blevet sagt, at vi i Danmark havde en af de frieste Forfatninger i Verden. Jeg ved nu ikke, om denne Tale passer, jeg tror det næppe, thi Gerninger og Resultater peges som oftest i modsat Retning. Til Trods for den fri Forfatning, holder det her til Lands meget haardt for ikke at sige usigelig haardt at faa sunde og rigtige Tanker til Gennembrud. Kampen for at gennemføre retfærdige Principper og gode Reforme er som oftest haard og meget lang. Vi behøve kun at se netop paa dette store Beskatningsspørgsmaal. Det er mere og mere kommet til at hvile paa et højest uretfærdigt Grundlag. Vi have set, hvorledes Formuer og de store Indkomster Tid efter anden ere flyttede fra Landet til Byerne, medens Byrderne, Skatterne, som tidligere ere blevne liggende paa Landbruget. Nu skal jeg ikke komme ind paa en Skildring af Forholdene i denne Henseende ude paa Landet, da det saa ofte er berørt, men jeg kan dog ikke undlade at bemærke, at det store og længe vedvarende Prisfald paa Landbrugsprodukterne, som er blevet fulgt af stedse større og større forøgede aarlige Udgifter, har bevirket, at Landbruget er kommet til at udkæmpe en haard økonomisk Kamp. Jeg skal heller ikke udtale mig om, med hvor stor eller hvor liden Dygtighed den er bleven udkæmpet, det vil jeg helst lade andre dømme om, men Forholdene have faktisk stillet sig saaledes, at Landbrugets Udgifter have naaet en saadan Højde, at enhver, som ikke selv er Landmand, vanskelig kan danne sig en virkelig Mening derom eller Forstaaelse deraf. Jeg ser godt, at Lovningsmagten ikke kan udrette alt paa dette Omraade. Konjunkturerne have en langt større Betydning end hvilken som helst Skattereform, men en saadan kunde dog gøre meget og det paa flere Omraader. Navnlig kan der skaffes retfærdigere Skatteforhold til Stede. Det maa jo være Lovgivningsmagtens Opgave og Pligt netop at lovgive og reformere saaledes, at de forskellige Erhvervsgræne i Samfundet kunne blive stillede lige, og at de mange forskellige Former for Formue og Indtægt og Kapital, som i Nutiden have dannet sig, men som hidtil have været skattefri, ogsaa kunne blive dragne ind under Beskatningen. Det kan derfor kun glæde mig, at Kommissionen netop har haft det for Øje, og det giver sig klart til Kende gennem de foreliggende Lovforslag.

Af Kommissionens Betænkning ser man straks, at der her er udført et stort og meget godt Arbejde. Betænkningen giver navnlig statistiske Oplysninger paa mange Omraader om Forhold, der sikkert have stor Værdi, men der er et Punkt i Kommissionens Betænkning, som jeg for min Del savner mere bestemte Oplysninger om, det er angaaende, hvad der procentvis svares af Indtægten i direkte Skat i Byerne og paa Landet. Nu vil jeg paa Forhaand indrømme, at det er meget vanskeligt for ikke at sige umuligt helt bestemt at udregne, hvad der procentvis svares i Skat i Byerne og paa Landet, og navnlig er det meget vanskeligt for Landkommunernes Vedkommende, men jeg tror dog, at det kan gøres i det mindste tilnærmelsesvis, og det er det, jeg vil tillade mig at gøre et lille Forsøg paa.

Inden jeg gør det, har jeg dog et Par Bemærkninger at gøre til det Foredrag, vi forrige Lørdag hørte af den højtærede Finansminister. Nu have vi jo i længere Tid her i Tinget været klare over, at den høje Regering ogsaa vilde fremkomme med Forslag til en Skattereform, men hvorledes disse Forslag vilde komme til at se ud, have vi jo ikke vidst noget om. Det har hidtil ogsaa for os været en Hemmelighed, men da den højtærede Finansminister sidste Lørdag fik Ordet, troede vi selvfølgelig alle, at nu vilde vi faa Klarhed over, hvad der var Regeringens Hensigt eller Opgave med Hensyn til Skattereformen. Men vi bleve jo til Dels skuffede. I den første Halvdel af den højtærede Ministers Foredrag fik vi jo ikke noget at vide; der søgte Ministeren at sætte sig i Læ af det Standpunkt, som han forment, at Landstinget tidligere havde indtaget til Skattelovforslagene, og i Læ af dette Standpunkt rettede saa den højtærede Finansminister en lang og ret udførlig Kritik mod Kommissionens Arbejde og Forslag. Jeg skal ikke komme ind paa denne Kritik, den er allerede klart imødegaaet ikke alene af den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Alberti), men ogsaa af andre ærede Medlemmer, navnlig af det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Scavenius). Men saa endelig i Slutningen af den højtærede Ministers Foredrag kom der nogle Antydninger af, hvad der var Regeringens Standpunkt i Skattesagen, og jeg fik det Indtryk af disse Bemærkninger, at det Forslag, som den højtærede Regering agter at forelægge, sikkert ikke betyder noget godt for Landbruget. Jeg fik nemlig det Indtryk af den højtærede Finansministers